

Editorial

Des de l'equip de la revista, hem volgut proposar aquest número sobre l'habitatge amb la intenció de compartir i fer visible la vulnerabilitat amb la que aquest dret social, englobat en les necessitats bàsiques per a la supervivència, es troba des de ja fa molt temps.

Entenent el valor de l'habitatge com un dret universal, com aquell espai que ens dóna un lloc on sentim l'aixopluc i el descans, que decorem segons el gust i el moment, en el que vivim dia a dia, en el que compartim les nostres preocupacions, malestars i alegries. Aquell espai on les parets van impregnant-se d'història, il·lusions, incerteses... aquell lloc en el que acabem generant gran part de la pròpia identitat. Ens preguntem on queda aquest valor que ja formava part del nostre dia a dia quan érem nòmades i primats, i quan les coves donaven lloc a la seguretat, pertinença i supervivència.

Observem i som part de diferents reflexions sobre l'activisme de l'habitatge com a dret universal. Un activisme contra interessos polítics i econòmics que no van preservar de l'especulació amb l'habitatge i ara en vivim les conseqüències: pisos ocupats en contraposició a l'especulació i amb o sense els valors originals d'aquest moviment. Un espai urbà amb tot tipus d'infraestructures, serveis i productes, on es genera una alta demanda d'habitatges, locals comercials i tot tipus d'activitats econòmiques, intensificant-se cada cop més l'alt preu del sòl. I alhora, persones sense sostre, persones sense llar i persones amb diverses tipologies d'allotjament, allotjament insegur, inadequat... tot un vocabulari per anar posant nom a l'exclusió social i a la pobresa que s'ha generat i és part d'aquest espai urbà. I entre tota aquesta complexitat, es troba la professional del treball social amb els sentiments i les creences que l'acompanyen i, com no, la relació amb cada una de les parts citades.

És des d'aquesta complexitat de mirades i experiències que hem intentat elaborar aquest número, sense intenció de trobar les solucions, únicament deixant obert un debat, sabent que és impossible arribar a totes les possibilitats de reflexió i expectatives que el propi tema de l'habitatge ens aporta i comporta. La intenció és senzillament compartir aquest moment, deixant oberta la porta a noves reflexions que puguin acompanyant-nos a una major comprensió social del moment i a sentir una posició professional més saludable.

The magazine team wished to propose this issue on housing with the intention to share and make visible the vulnerability that this social right experiences since a long time ago now, although included in the basic needs for survival.

We understand the value of housing as a universal right, as that place that gives us a place to feel shelter and rest, decorated according to taste and the time, where our concerns and joys and discomforts are shared. That place where the walls soak up history, hopes, uncertainties... that place where we generate much of our own identity. We wonder where this value is left, remembering that it was already part of our everyday lives when we were nomads and primates, and when the caves offered security, belonging and survival.

We observe and we are part of different thoughts on housing activism as a universal right. An activism against political and economic interests that did not preserve speculation in housing and now we are living the consequences: occupied flats as opposed to speculation and with or without the original values ??of this movement. An urban area with all kinds of infrastructures, services and products, with a high demand for housing, shops and all kinds of economic activities, increasingly intensifying the high soil price. At the same time, homeless people, people with different types of housing, unsafe and inadequate accommodation... a vocabulary to name social exclusion and poverty generated in this urban space. Among this complexity we found the social worker with his or her feelings and beliefs, and the relationship with the mentioned parts.

It is from this complex perspective and experience that we have tried to make this issue, with no intention to find solutions but to leave an open debate, knowing that it is impossible to reflect on all possibilities and expectations on this matter. The intention is just to share this moment leaving the door open to new ideas that may help us achieve a greater understanding of the social time and to feel a healthier professional position.